

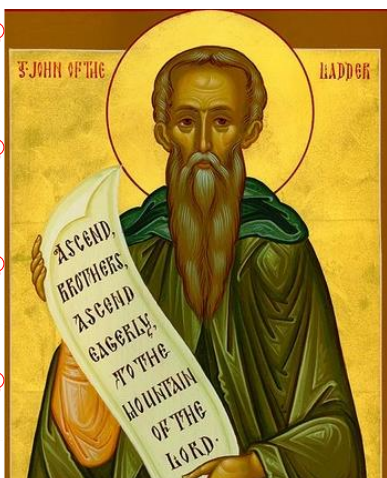
n-au înțeles esența acestui război. Armele sau strategiile convenționale nu mai au nici o relevanță. Războiul fiind eminentamente unul duhovnicesc, ne vine greu să credem că mai poate supraviețui cineva fără o asumare completă a mesajului Evangheliei, fără o întrebuițare a armelor duhului și, mai ales fără ajutorul lui Dumnezeu. Căci războiul nostru "nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății". Prin urmare va trebui mai mult ca niciodată astăzi să urmăm sfatul Sfântului Apostol Pavel: "Întăriți-vă în

Domnul și întru puterea tăriei Lui".

Aceste cuvinte, rostite acum 2000 de ani, sunt practic unica soluție a omului zilelor noastre. Dar pentru aceasta trebuie mai întâi să conștientizăm că ne aflăm în plin război. Însă e posibil ca nici măcar acest lucru să nu-l putem face, dacă nu ne rugăm să ne lumineze Dumnezeu, pentru ca să se plinească încă o dată cuvântul Evangheliei, care zice : "Fără de Mine nu puteți face nimic".

(Gheorghe Fecioru, extras din revista "Familia ortodoxă" nr. 10/2013, revistă ce apare cu binecuvântarea ÎPS Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și al Rădăuților)

30 MARTIE: POMENIREA SFÂNTULUI IOAN SCĂRARUL



Sf. Ioan Scărarul, icoană

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-au făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioan, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

(Tropar glasul al 4-lea)

Acest sfânt, pe când era în vârstă de șaisprezece ani, ajunsese, din pricina iscusinței sale la minte, foarte învățat în toată știința de pe vremea lui. Voind să se aducă pe sine jertfă preasfințită lui Dumnezeu, s-a dus la Muntele Sinai, unde s-a făcut monah și a petrecut în ascultare. Mai târziu, când a ajuns la vârsta de nouăsprezece ani, pomind de acolo, s-a dus la un loc de sihăstrie care se găsea la depărtare de cinci leghe de mănăstire, unde s-a hotărât să pună început luptelor sale înalte pentru virtute.

Locul acesta se numea Tolas; și a petrecut aici patruzeci de ani în dragoste fierbinte și înflăcărat de dogoarea iubirii dumnezeiești.

Ajungând pe culmea virtuților și conducând vreme îndelungată ca egumen mănăstirea din Sfântul Munte Sinai, a părăsit apoi viața aceasta trecătoare, mutându-se la viața cea veșnică, după ce mai înainte a alcătuit cartea aceea plină de înălțări duhovnicești și dumnezeiești, care se numește "Scara".

(Sinaxar)

DESPRE VORBIRE DE RĂU ȘI CLEVETIRE

❖ Socotesc că nimeni din cei înțelepți nu va tăgădui că din ură și ținere de minte a răului se naște vorbirea de rău.

❖ Vorbirea de rău este odrasla urii, boală subțire, mare lipitoare ascunsă și tănuită, care sugerează și nimicește sângele dragostei, fățarnicie a dragostei, pricină de întinare și împovărare a inimii, pierdere a curăției.

❖ Am văzut oameni care în taină și pe ascuns făceau păcate prea grele și, în același timp, socotindu-se că sunt mai buni decât alții, îi atacau fără milă pe aceia care făceau păcate ușoare, dar vădite.

❖ A judeca pe alții înseamnă a răpi în chip nerușinat cele convenite lui Dumnezeu, iar a osândi înseamnă a-ți pierde sufletul tău.

❖ Chiar dacă ai vedea cu ochii tăi pe cel ce păcătuiește, nu-l osândi, căci adesea și ochii se înșeală.

(Sf. Ioan Scărarul, Scara)